

christū in solitudine inuenire. cristū nō q̄rebat in te-
plo sed in deserto sepauerat se a multitudine. Quā-
expectantibus xpm nihil aliud dignū ē aspicere n̄
cristū. felices sūt q̄ imitātur iohannē. quo maior
iter natos mulierū nō fuit. Hec crisostim⁹. Post
ea trāseuntes iordanē applicuerūt forte ad domū
elizabeth. vbi magnū festū iocūdū factū ē iter eos
Et ibidē audiēs ioseph. q̄ archelaus fili⁹ herodis
regnabat in iudea (Iudeā iherusalē dicit et ea q̄ a
tribu iuda i circuitu possidebant) timuit noluitq̄
illo ire. et admonitus ab angelo in somnis. iuerūt
in galileā in ciuitate nazareth. Ecce redurim⁹ pue-
rū ihesū de egipto. Et o reditō cōcurrūt sorores dñe
et alij p̄sanguinea et amici ad visitandū eos. Ipsi autē
nazareth remanēt et pauperē vitā ducūt. Exinde
vero vsq̄ ad .xij. annū etatis pueri ihesu aliquid n̄
legitur de ipso. Dicitur tamē et verisimile ē. q̄ ad
huc in nazareth ē paru⁹ fons. de quo puer ihesus
hauriebat et ministrabat matri faciebat. huiusmōi
officia matri humilis dñs. non habuit aliū seruī-
tē. In humilitate se tempestiue exercē cepit. de q̄
postmodum pre ceteris virtutibus gloriando dixit.
Discite a me quia mitis sū et humilis corde.

Quomodo puer ihesus mansit in iherusalem. *Luc 2º*

Cum autē factus esset ih̄s annorū duodecim. as-
cendit cū parētib⁹ suis p̄m legis cōsuetudi-

nem ad diem festū in iherusalem. et durabat p̄ di
es .s. Laborabat ergo nūc puer ihesus itinerib⁹ iō
gis et vadit ut honorz p̄m suū celestem in festis
suis .obseruans legem dñs legis. Distat aut̄ ihe
rusalē a nazareth p̄ xxxv. miliaria vel circa. Cōsū
matis aut̄ diebus festis .recedentibus p̄ntib⁹ ipse
remansit in iherusalem spon̄te. et sicut exhibuerat
matri qđ debebat ascendēs cū ea tanq̄ homo cū ho
minib⁹ ad offerenda sacrificia deo. sic etiā patri de
bitū exhiberet. doctrine spūali vacando. Ex q̄ etiā
habet argumētū. qđ pueri nō peccant. qui parētes
suos relinqūtes latēter i cenobia fugiūt ut ibi do
seruiāt. Sed q̄ritur. quō parētes ei⁹. id est. p̄t̄ pu
tatiuus ac vera m̄t potuerūt eū p̄dere obliuiscēdo.
qui tāta p̄uidētia eū nutriebāt. R̄ndēdū ē qđ mo se
rat filijs isrl̄ ad festa cōfluētibus vel ad p̄p̄a redē
tib⁹. qđ incedebāt ducētes choros ⁊ seorsū viri et
seorsū mulieres. pueri at̄ cū q̄libet parēte ire pote
rāt. Vñ ioseph vidēs puez n̄ esse secū. putabat eū
esse cū maria. ⁊ similiē ecōuerso. Sic autē venerūt
ster vñ⁹ diei a iherl̄m sine puero ⁊ tūc cū in sero ve
nissent ad locū ubi hospitari debebāt. vidēs dñā io
seph sine puero quē cū eo redisse credebāt. dolō ve
hēm̄ti p̄cussa cū lacrimis p̄ domos (qđ decēt poterat)
circaibat illo sero q̄rens de ipso. ioseph vero senex
seq̄bat eā cū fletu. Quo nō inuento qualem quēse

habere poterant tu ipse cōgita. et maxime māter q̄
ip̄sū artius diligebat. Et licet a notis confortaret̄
nō tamē poterat cōsolari. quid em̄ erat p̄dere ihesū
Cōspice bene hanc ⁊ vehemēter ei cōpatere. qz ī an
gustia ē nūc anima sua. Nūq̄ ex q̄ nata fuit vsqz
tūc fuit ī maiori angustia. Non ergo turbemur.
quādo tribulatōnē habemus. cū etiā m̄i nō p̄p̄cit
dñs. ad suos ei eas veniē p̄mittit. ⁊ signa s̄t sue di
lectionis. nobis ergo expedit eas habere. Tandē
dñā se ī camera recludens ⁊ ad orationē ⁊ plāctū
se cōuertens. per totā noctem illā angustia batur
sup dilecto filio suo. Mane vero sequēti tempesti.
ue domū exeūtes querebant eū etiā per circūstan
tia loca. nā p̄ plures vias patebat reditus. Circū
eūdo ergo ibant querētes eū maxime inter cogna
tos et notos. Quo etiā tunc nō inuento. māf qua
si sine spe anxiabāt ⁊ nō poterat p̄solari. Tercio ve
ro die regressi sūt ī iherusalē. sicqz cōpleto triduo
amissionis eius (ī quo p̄figuratum est triduum
mortis eius ī quo credebatur amissus) inueniēt
eū ī templo tanq̄ sapientie fontem ī medio doc
torū sedentē. Sed tamē tanq̄ exemplar humilita
tis prius audientem et querentem q̄ docentem. qz
qui prius respondet q̄ audiat stultum se esse demō
strat. Interrogabat non vt disceret sed vt eos do
ceret. qz etiā homines docti promptiores debent eē

ad audiendū q̄ ad docendū. De questionib⁹ etiam
legis interrogans magis docet dū prudēter inter-
rogat. Mater autē vidēs eū quasi reuiviscēs ephī-
la rata grās deo egit. At puer ihesus vidēs matrē
venit ad eam. quem ipsa suscipiēs et dulciter osai-
lans ac deinde respiciēs dixit ei. fili qđ fecisti nob̄
sic. ego a pat tu⁹ dolētes q̄rebam⁹ te. Et ille Qua-
re me q̄rebatis? Nesciebatis qđ i his (q̄ patris mei
sūt) oportet me esse. Ipse vero ad mētis eq̄uisionē
a voluntatē redijt cum illa nazareth. nam quia de-
us et homo est nunc excelsa deitatis nunc infirma
humane fragilitatis prefert. Ita qz quasi filius dei
in templo commoratur. quasi filius hominis cum
parentibus (quo intent) regreditur. a erat subdi-
tus illis. Ecce qđ parentibus debemus obedire ostē-
dit. Unde ancelm⁹. Infantia vero teneriori de cur-
sa discende veritatis humiliter nobis exemplum
prebuit. Nō em̄ sedisti cū p̄silio vanitatis sed in
medio doctorū interrogans et audiēs illos cum do-
minus scientiāz esses et sapiētia dei patris. Sed
et obie nobis formam prebuit. dum parentum
imperio imperator mundi humiliter subditus ex-
stitisti. Sed quid fecit puer ihesus in illo triduo?
Conspice eum attente. quomodo se reducat ad a-
liquod hospitale pauperum. et cum verecundia pe-
tit se ibi hospitari. et ibi comedit et hospitatur cū

pauperibus ihesus paup. Conspice etiam eū inter
doctores vultu placido sapienti et reuerenti et quo
modo audiebat ⁊ interrogabat q̄si ignotās. quod
ex humilitate faciebat et etiam ne illi verecūdarē
tur super mirabilibus responsis eius. Cōside-
raē at potes ī p̄dictis tria valde notabilia. Primū
est. q̄ qui deo vult adherē nō inter cōsanguineos
debet cōuersari sed ab eis discedere. Nā et puer ihe-
sus a se dimisit dilectissimā matrem cum operibus
patris sui intēdere voluit. et postea quesitus inter
cognatos et notos inuentus nō fuit. Secun-
dum. q̄ qui spiritualiter viuūt non miretur si
aliquando mente arida remanens videtur sibi q̄
derelictus sit a deo. cū hoc etiam matri dei p̄tigerit.
Non ergo mente tatescat sed diligenter eum que-
rat p̄ cōtinuum exercitiū spiritus in sacris medita-
tionib⁹ et bonis operib⁹ persistendo ⁊ reuoluet
eum. Tertiū. q̄ nō debet quis esse p̄prij sensus vel
p̄prie voluntatis. nam cū dominus ihs dixisset q̄
oportebat eum operib⁹ patris itēdē. mutauit p̄prij
p̄sitiū et matris voluntatē sequutus ē ac t̄cessit cū
ea ⁊ mericio suo. ⁊ erat subditus illis. In quo etiā
admirari potes humilitatem eius. de qua plenius
infra proximo dicemus.

Quid dominus fecit a duodecimo anno vsq̄
ad principium xxx.